Bildspel
Anders Dernback

Carl Emil Pettersson

Carl Emil Pettersson, född 4 oktober 1875 i Skogstorp, Sollentuna församling, död 12 maj 1937 i Sydney, Australien, var en svensk sjöman, utvandrare och kung över Tabar Island. Han betraktas som förebilden till Astrid Lindgrens figur Efraim Långstrump (Pippi Långstrumps far).

Pettersson var ett bland sex barn till familjen Carl Wilhelm och Johanna Pettersson. Fadern lämnade familjen vilket innebar en hård uppväxt. Han gick till sjöss som 17-åring kring 1892 och hamnade senare kring 1898 i Bismarckarkipelagen i Tyska Nya Guinea där han arbetade för det tyska handelshuset Neuguinea-Compagnie med huvudkontoret i Kokopo.

Kanske en Förebild till Pippis pappa

Pippi Långstrump i Söderhavet är en roman av Astrid Lindgren som publicerades i oktober 1948 av bokförlaget Rabén & Sjögren. Den svenska utgåvan är illustrerad av Ingrid Vang Nyman.

https://sv.wikipedia.org/wiki/Pippi_L%C3%A5ngstrump#/media/Fil:Astrid_Lindgrens_V%C3%A4rld_-_Villa_Villekulla.jpg

Pippi utanför Villa Villekulla på Astrid Lindgrens Värld i Vimmerby, 2014.

Carl Emil Pettersson

Carl Emil Pettersson, född 4 oktober 1875 i Skogstorp, Sollentuna församling, död 12 maj 1937 i Sydney, Australien, var en svensk sjöman, utvandrare och kung över Tabar Island. Han betraktas som förebilden till Astrid Lindgrens figur Efraim Långstrump (Pippi Långstrumps far).

Pettersson var ett bland sex barn till familjen Carl Wilhelm och Johanna Pettersson. Fadern lämnade familjen vilket innebar en hård uppväxt. Han gick till sjöss som 17-åring kring 1892 och hamnade senare kring 1898 i Bismarckarkipelagen i Tyska Nya Guinea där han arbetade för det tyska handelshuset Neuguinea-Compagnie med huvudkontoret i Kokopo.

Carl Emil Pettersson var känd och omskriven i svensk press under sina levnadsår i början av 1900-talet. Han antas också vara förebild till Efraim Långstrump, mer känd som Pippis pappa i Astrid Lindgrens böcker.

1969 – Pippi Långstrump (TV-serie)
1970 – Pippi Långstrump på de sju haven
Beppe Wolgers 1928 – 1986 spelade
Pippi Längstrumps pappa

https://sv.wikipedia.org/wiki/Pippi_L%C3%A5ngstrump_p%C3%A5_de_sju_haven#/media/Fil:Pippi_Langkous_in_Nederland_1_(crop).jpg

Föddes i Sollentuna 1875

- **Carl Emil Pettersson föddes i Skogstorp, Sollentuna 1875.**
- **Som 17-åring gick han till sjöss.**
- **1904 förliste det skepp han färdades på utanför ön Tabak i nuvarande Papua Nya Guinea. Pettersson sköljdes i land, blev vän med den lokala kannibalhövdingen och gifte sig med hans dotter. De fick nio barn.**
- **Pettersson tjänade en förmögenhet på de kokosplantager han ägde och guldfyndigheter.**
- **Han dog i Sydney i Australien 1937.**

Skeppsbrott i Stilla Havet

Under en resa i Stilla havet förliste Petterssons fartyg Herzog Johan Albrecht (Hertig Johan Albrecht) den 25 december 1904 utanför Tabar Island[4] bland Tabaröarna i New Ireland-provinsen (nuvarande Papua Nya Guinea). Han lyckades ta sig i land nära byn Teripax där han sedan började med koprahandel och lyckades skapa en egen kopraplantage som han också kallade "Teripax". År 1907 gifte han sig med lokalhövdingen Lamys dotter, Singdo-Misses. Pettersson var kroppsligen en mycket stark man och många anekdoter cirkulerade kring denne "Strong Charley". Lokalbefolkningen kallade honom även "Masta Sale" och hans äventyr omskrevs i många svenska dags- och veckotidningar på den tiden.

Carl Emil Petterssons senare liv

Affärerna gick bra och han utökade sina ägor med ytterligare två plantager, först "Maragon" på Simbériön och senare "Londolovit" på Lihiröarna. Pettersson respekterade de lokala sederna och var mycket mån om sina anställda, vilket var ovanligt på den tiden, och blev därför mycket populär bland lokalbefolkningen. Äktenskapet med Singdo gav familjen nio barn varav ett dock dog i spädbarnsdöd, alla barn fick svenska namn. Även hustrun dog 1922 i barnsängsfeber vilket tog hårt på honom.

Pettersson reste 1922 hem till Sverige delvis för att söka en ny hustru som kunde se till hans barn. Där besökte han också sin gamle vän Birger Mörner som han hade träffat i Söderhavet. Han träffade sedan den engelsk-svenska Jessie Louisa Simpson (1881-1935) och de förlovade sig i oktober 1922; tillsammans återvände de till Tabar där de gifte sig 1923.

Carl Emils första fru dog i barnsängsfeber

Under Petterssons frånvaro hade plantagen förfallit och han var nu nära konkurs. Dessutom drabbades både han och hustrun av malaria. Mödosamt återuppbyggde han plantagen men dåliga investeringar och det sviktande marknadsläget gjorde det svårt att återhämta sig.

Pettersson hittade dock en guldfyndighet på Simbériön som han höll hemlig i flera år. Än i dag är Tabaröarna en av världens största guldfyndigheter. Det förbättrade läget ändrade dock inte Petterssons beslut att lämna ön. Hustrun Jessie hade först rest till Australien för läkarvård och sedan återvänt till Sverige och dog i malaria och cancer den 19 maj 1935 i Stockholm och även Petterssons hälsa blev svagare.
Pettersson lämnade Tabarön 1935 men hann aldrig återvända till Sverige utan dog i en hjärtinfarkt i Sydney 1937 endast 62 år gammal.

Bismarck Archipelago
Kaniet
Ninigo
Aua
Hermit
Wululu
Admiralty isl
Saint Matthias isl
Emira
Mussau
Lorengau
Manus
Rambutyo
Lou
Alim
Purdy
Le Maire isl
Kavieng
Tabar
Lihir
Lavongai
Tanga
Niu Aialan
Nuguria isl
Wewak
Manam
York
Feni
Kilinailau
Karkar
Vitu
Rabaul
Green
Madang
Long
Buka
Kimbe
Umboi
Niu Briten
Lae
Bougainville
Trobriand isl
Woodlark isl
Port Moresby
D´Entrecasteaux isl

De första människor kom för cirka 33 000 år sedan från Papua Nya Guinea till området. Senare kom öarna att befolkas av människor från den oceaniska Lapita-kulturen.

Öarna upptäcktes första gången av européer 1616 av Jacob Le Maire och Willem Corneliszoon Schouten. 1643 besöktes öarna av Abel Tasman. De förblev dock fria från europeiska invånare tills hamburgerfirman I. E. Godeffroy 1870 grundade en tysk koloni på öarna. 1885 erhöll tyska Neuguinea-Compagnie överhöghet över öarna som i samband därmed omdöptes efter den tyske rikskansler efter att förut ha kallats "New Britainarkipelagen". 1899 övertogs öarna av tyska staten.

Efter första världskrigets utbrott hamnade öarna 1914 under australisk kontroll och Australien fick 1920 även officiellt mandat för Bismarckarkipelagen av Nationernas Förbund. Ögruppen förblev under australisk förvaltning, förutom en kort period av japansk ockupation, tills Papua Nya Guinea blev självständigt 1975.

Tyska Nya Guinea eller även Kaiser-Wilhelmsland (tyska: Deutsch-Neuguinea) var ett tyskt förvaltningsområde i Stilla havet 1884–1919.

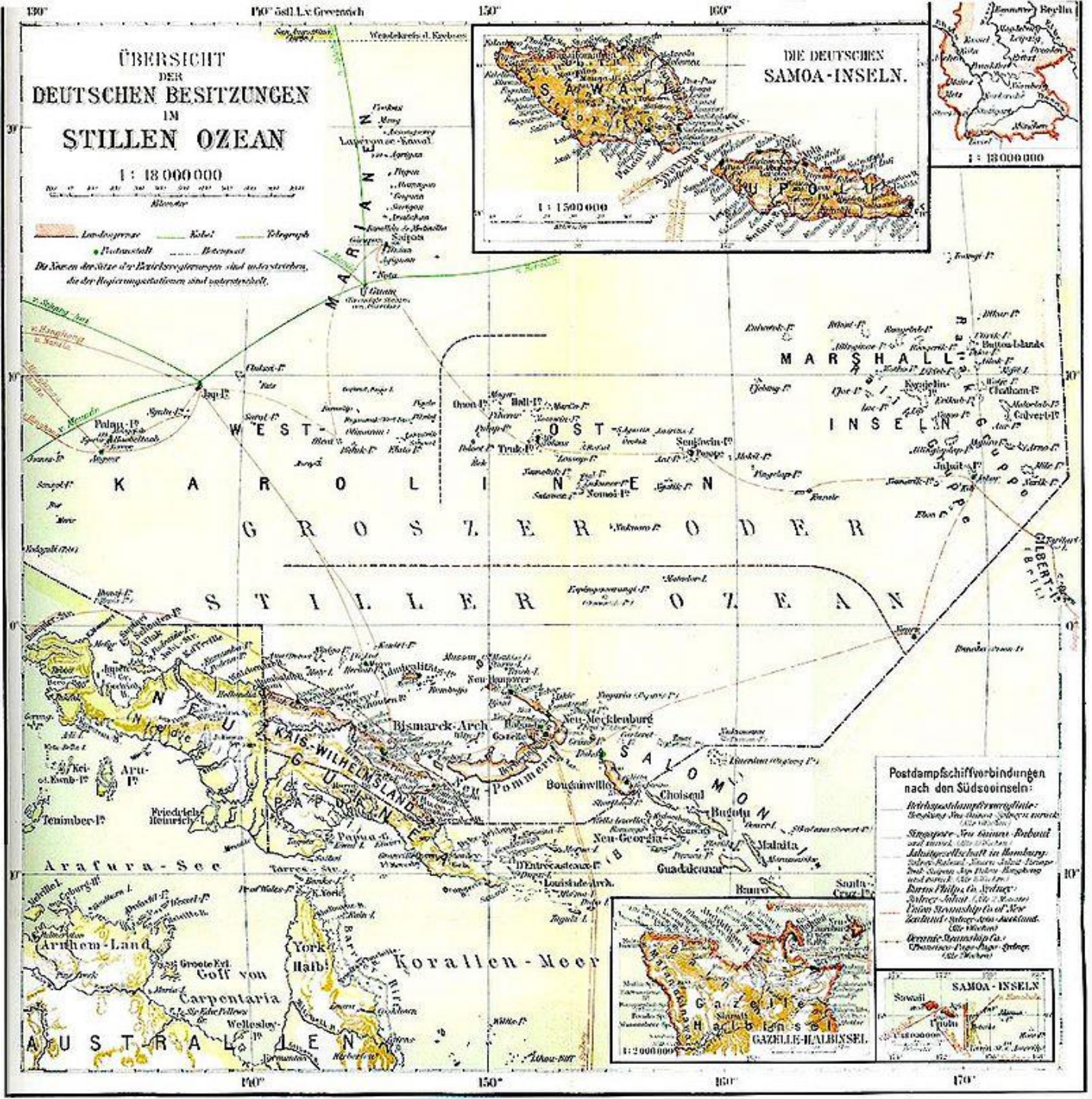

Tyska Nya Guinea

Stora delar av området ingick från början i handelsbolaget Neuguinea-Compagnies ägo och övertogs 1899 av Kejsardömet Tyskland och gjordes då till officiell koloni.

Från 1885 till 1891 var huvudorten Finschhafen i Morobeprovinsen, förvaltningen flyttade sedan till Friedrich-Wilhelmshafen i Madangprovinsen. 1899 blev Herbertshöhe på Niu Briten i East New Britainprovinsen huvudort och slutligen flyttades förvaltningen 1910 till Rabaul.

Tabar Island är huvudön bland Tabaröarna och utgör en del av New Irelandprovinsen.